सर्गः १५ स पृष्टः सर्व्वतो वार्त्तमाख्यद्राज्ञे न सन्ततिं।
प्रत्यर्पयिष्यतः काले कवेराद्यस्य शासनात् ॥ ४० ॥
अथ कश्चिन्मृतं विप्रः पुत्त्रमप्राप्तयौवनं। अवता
र्य्याङ्कशय्यास्थं द्वारि चक्रन्द भूपतेः ॥ ४१ ॥ शोचनी
यासिवसुधे या त्वं दशरथाच्च्युता। रामहस्तमनु
प्राप्ता कष्टात्कष्टतरङ्गता ॥ ४२ ॥

सइति। रामेण पृष्टः स शत्रुघ्नो राज्ञे रामाय सर्वतः सर्व
विषये वार्त्तं कुशलमाख्यत् उक्तवान् किंतु आद्यस्य कवेर्वाल्मीकेः
शासनाद्वचनात् सन्ततिं पुत्त्ररूपां नाख्यत् किं कवेः कालेऽव
सरे प्रत्यर्पयिष्यतः ॥ ४० ॥ अथेति। अथ कश्चिद्विप्रो भूपते
राज्ञोरामस्य द्वारि द्वारे अङ्क उत्सङ्गस्य एव शय्यातस्थं मृतं
पुत्त्रमवतार्य्य अधोनीत्वा चक्रन्द रुरोद किं० पुत्त्रं० न प्राप्तं यौवनं
येन तं ॥ ४१ ॥ रोदनप्रकारमाह। शोचनीयेति। हे वसुधे
पृथिवि त्वं शोचनीया शोकयोग्या असि या त्वं दशरथात्
च्युता पतिता सती रामस्य हस्तमनुप्राप्य कष्टात् अनन्तरं
महत् कष्टं गता प्राप्ता ॥ ४२ ॥